

DECIZIA nr. 315 din 2017
privind soluționarea contestației formulate de
doamna **S**,
înregistrată la D.G.R.F.P.București sub nr. aaaa/03.04.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a fost sesizată de Administrația sector 1 a Finanțelor Publice, cu adresa nr. aaaa1/30.03.2017, înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. aaaa/03.2017, completată cu adresa nr. aaaa2/24.04.2017 înregistrată la DGRFP București sub nr. aaaa3/26.04.2017 și mailul înregistrat sub nr. aaaa4/CN/29.05.2017, asupra contestației formulate de doamna **S**, CNP, cu domiciliul în București, str., sector 1 și sediul de corespondență la sediul L - Cabinet de avocat din București,, sector 4 .

Obiectul contestației, transmisă prin poștă în data de **22.03.2017**, înregistrată la DGRFP București sub nr. aaaa1/27.03.2017, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016 emisă de Administrația sector 1 a Finanțelor Publice, comunicată contribuabilei prin poștă cu confirmare de primire în data 01.03.2017, prin care s-au stabilit obligații de plată accesorii aferente impozitului pe venit în sumă totală de **x lei**.

Constatand că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de prevederile art. 268 alin.(1), 269, art.272 alin (1) și (2) lit.(a) și art.352 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de doamna **S**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, s-au constatat următoarele:

I. În susținerea contestației contribuabila aduce următoarele argumente:

Organul fiscal a stabilit în mod nereal în sarcina acesteia accesorii în sumă de x lei, în condițiile în care deciziile de impunere prin care au fost individualizate debitele asupra cărora au fost calculate accesorii nu i-au fost comunicate niciodată potrivit dispozițiilor codului de procedură fiscală.

Prin Sentința civilă nr. qqq/2014 emisă de Judecătoria Sectorului 1, definitivă potrivit Hotărârii qqq/2014, pronunțată cu privire la contestația la executare formulată de aceasta împotriva Somației nr. som/10.09.2013 și Titlul executoriu nr. tttt/10.09.2013 emise în legătură inclusiv cu deciziile de impunere prin care s-au individualizat debitele asupra cărora s-au calculat accesoriile contestate, instanța dispunând admiterea contestației la executare și anularea actelor atacate, reținând în cuprinsul sentinței următoarele:

“Niciuna dintre deciziile de impunere in baza carora au fost emise actele de executare - somatii si titluri executorii, nu a fost comunicata contestatarei in mod legal. Astfel, intimata a aratat ca deciziile de impunere au fost comunicate, iar instanta retine ca aceasta s-a realizat prin publicitate (...). Aceasta modalitate de comunicare este nelegală. (...).

În cauza, intimata (Administrația sector 1 a Finanțelor Publice) nu a facut dovada ca a incercat comunicarea deciziilor de impunere la domiciliu, procedand in mod direct la afisarea unui anunt colectiv.”

Decizia de calcul accesorii este nelegală având în vedere că organul fiscal competent a procedat la calcularea unor accesorii, în condițiile în care deciziile de impunere prin care s-au individualizat debitele asupra cărora au fost calculate accesoriile contestate sunt prescise.

Accesoriile au fost instituite fără a se ține cont de dispozițiile art. 119 alin (1) din Codul de procedură fiscală raportat la prevederile art. 45 alin (2) Cod procedură fiscală, în condițiile în care obligațiile de plată principale nu i-au fost comunicate în mod legal.

Prin contestația la executare depusă la data de 14.10.2013 pe rolul Judecătorei sector 1, ce a făcut obiectul dosarului nr. ddd/299/2013 aceasta a obținut anularea executării silită pentru obligațiile de plată principale în cuantum de w reprezentând impozit pe venit din cedarea folosinței bunurilor aferente perioadei 20.01.2004-07.01.2013, instanța reținând : „niciuna dintre deciziile de impunere în baza cărora au fost emise actele de executare - somații și titluri executării, nu a fost comunicate, iar instanța reține că aceasta s-a realizat prin publicitate (...) Această modalitate de comunicare este nelegală (...)”

În caz excepțional și subsidiar celorlalte modalități de comunicare în conformitate cu prevederile legale este permisă comunicarea actului fiscal administrativ prin publicitate doar în măsura în care această comunicare nu a fost posibilă potrivit alin (2) și alin (3).

Contribuabilă consideră că titlul de creanță contestat a fost emis cu încălcarea dispozițiilor art. 82 și art. 86 din legea nr. 571/2003 din Codul fiscal, precum și prevederile Deciziei Comisiei Centrale Fiscale nr. 6/2004 privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe venit, taxa pe valoarea adăugată și probleme de procedură fiscală modificată prin Decizia Comisiei Centrale fiscale nr. 2/2014.

Prin Decizia nr. 27/2016 și Decizia nr. 40/2017 emise de Serviciul soluționare contestații din cadrul DGRFP București i s-au anulat deciziile de plată accesorii aferente impozitului pe venit în sumă totală de y lei și z lei, accesorii stabilite aceluiași debitor necomunicate acestea.

În concluzie, doamna **S** depune în susținerea cauzei documente cu privire la cele prezentate în contestație și solicită admiterea contestației.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit obligații de plată accesorii aferente impozitului pe venit în sumă totală de x lei din care:

- pentru impozitul pe venituri din cedarea folosinței bunurilor suma de a lei;
- pentru diferențe de impozit anual de regularizat suma de b lei;
- pentru contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor în sumă de c lei.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile contestatarii și prevederile legale în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă contestatara datorează accesorii stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale în sumă de x lei în condițiile în care pe de o parte organele fiscale nu au făcut dovada îndeplinirii procedurii de comunicare a debitelor principale care au generat accesorii, iar pe de altă parte nu au revizuit situația fiscală a acesteia în raport strict de considerentele deciziei de soluționare a contestației emisă sub nr. 27/21.01.2016 și nr. 40/27.01.2017

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit, pentru perioada 11.08.2015-31.12.2015, obligații de plată accesorii aferente impozitului pe venit în sumă totală de x lei.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 21, art. 44, art. 45, art. 85, art. 86, art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 21. - (1) Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevăzute la alin. (1) rezultă atât conținutul, cât și cuantumul creanțelor fiscale, reprezentând drepturi determinate constând în:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creanțe fiscale principale;

b) dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, în condițiile legii, denumite creanțe fiscale accesorii. (...)"

„Art. 44. - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.»

"Art. 45. - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic."

"Art. 85. (1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) **prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.**»

"Art. 86. - (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale. (...)

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată."

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere."

"Art. 120. - (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(...) (6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculază, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în

raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător."

„ **Art. 120¹** (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

În speță sunt aplicabile și prevederile art. 82 și art. 86 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în anul 2007 :

“**Art. 82.** - (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) **Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent.** Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit estimativ depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plată impozitului se efectuează potrivit deciziei emise pe baza declarației privind venitul realizat. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 și 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, și 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv. ”

“**Art. 84 (...)** (5) **Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere**, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.”

Se reține că prevederi legale similare există pe întreaga perioadă (2004 - 2007) pentru care au fost stabilite debitele asupra cărora s-au calculat accesoriile contestate.

Prin urmare, dobânzile/penalitățile de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul principal, în situația în care suma datorată în contul acestui debit a fost stabilită prin decizie emisă de organul fiscal, opozabilă plătitorului din momentul comunicării sau la o dată ulterioară acesteia. **Efectul opozabilității titlului de creanță prin care s-a stabilit obligația principală constă în aceea că autoritatea fiscală nu este în drept să calculeze accesorii și să pretindă plata acestora, câtă vreme contribuabila nu este obligată la plata debitului principal care a generat accesoriile pretinse.**

Mai mult, în cazul impozitului pe venit, procedura fiscală prevede o procedură specială de stabilire a accesoriilor; în acest sens, pentru perioada 2004 - 2007, contribuabilii care au desfășurat activitate și care **au avut obligația efectuării de plăți anticipate în anul precedent**, au avut și obligația efectuării plăților anticipate pentru anul curent, pentru sumele cu titlu de impozit, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din trimestru, **la nivelul celui stabilit pentru trimestru IV al anului precedent**. În situația în care contribuabilii nu-și îndeplinesc obligația de plată a impozitului, se calculează și datorează obligații fiscale accesorii, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

În situația în care contribuabilii **nu au avut obligația efectuării de plăți anticipate în anul precedent**, au obligația efectuării de **plăți anticipate pentru anul curent, pentru sumele cu titlu de impozit înscrise în decizie** și pentru termenele de plată care au expirat, la data comunicării de către organul fiscal a deciziei de impunere pentru plăți anticipate. În această situație nu se calculează accesorii.

Totodată, eventualele obligații de plată ca urmare a **regularizărilor anuale**, se achită în termen de cel mult **60 de zile de la data comunicării deciziei**, perioadă pentru care nu se calculează obligații fiscale accesorii.

În acest sens este și Decizia Comisiei Centrale fiscale nr. 2/2014 care modifică punctul 5 din Decizia Comisiei Centrale fiscale nr. 6/2004 privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe venit, taxa pe valoarea adăugată și probleme de procedură fiscală, care prevede:

„În conformitate cu prevederile pct. 44.1 din Normele metodologice) date în aplicarea art. 45 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **organul fiscal nu poate pretinde executarea obligației stabilite în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii.**”*

*„Contribuabilii cărora nu le sunt incidente prevederile art. 82 alin. (2) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, teza a 2-a, întrucât nu au avut obligația efectuării de plăți anticipate în anul precedent, **au obligația efectuării plăților anticipate pentru anul curent, pentru sumele cu titlu de impozit sau contribuții sociale înscrise în decizie și pentru care termenele de plată au expirat, la data comunicării de către organul fiscal a deciziei de impunere pentru plăți anticipate.**”*

*În situația în care organul fiscal comunică contribuabililor deciziile de plăți anticipate după expirarea termenelor de plată prevăzute de Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, **aceștia nu datorează accesorii pentru perioada cuprinsă între termenul de plată prevăzut de Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și data comunicării deciziei de plăți anticipate, inclusiv.**”*

Atfel, față de cele prezentate, rezultă că organul fiscal nu poate pretinde executarea obligației stabilite în sarcina contribuabilei dacă nu face dovada îndeplinirii procedurii de comunicare.

Dispozițiile legale mai sus invocate s-au regăsit pe întreaga perioadă supusă impunerii.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit, pentru perioada 01.01.2016-31.12.2016, obligații de plată accesorii aferente impozitului pe venit în sumă totală de x lei, debitele asupra cărora s-au calculat accesoriile contestate fiind individualizate prin următoarele titluri de creanță:

- decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit privind veniturile din cedarea folosinței bunurilor nr. dec1/10.08.2005 pentru anul 2005, data începerii realizării venitului fiind 01.07.2005, contract nr.cccc/09.08.2005:

15.09.2005 = g lei;

15.12.2005 = h lei.

- decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit privind veniturile din cedarea folosinței bunurilor nr. dec2/13.02.2006 pentru anul 2006, data încetării realizării venitului fiind 30.06.2006, contract nr.cccc/09.08.2005:

15.03.2006 = s lei;

15.06.2006 = s lei;

15.09.2006 = l lei.

- decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit privind veniturile din cedarea folosinței bunurilor nr. dec3/26.06.2006, data începerii realizării venitului fiind 01.07.2006 pentru anul 2006, contract nr. hhhh/23.06.2006:

15.09.2006 = g lei;

15.12.2006 = h lei

- decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit privind veniturile din cedarea folosinței bunurilor nr. dec4/22.01.2007 pentru anul 2007, data încetării realizării venitului fiind 30.06.2007, contract nr. hhhh/23.06.2006:

15.03.2007 = s lei;

15.06.2007 = s lei;

15.09.2007 = l lei.

- decizia de impunere anuală nr. dec5/27.07.2005 pentru anul 2004, prin care s-a stabilit o diferență de impozit anual de regularizat în plus în suma de t lei;

- decizia de impunere nr. dec6/04.10.2016 neanexată la dosarul cauzei.

În ceea ce privește dovada comunicării deciziilor de impunere anterior enumerate, prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organul fiscal a comunicat următoarele:

- decizia de impunere nr. dec4/22.01.2007 a fost comunicată prin publicare pe site în data de 29.10.2012;

- decizia de impunere nr. dec3/26.06.2006 a fost comunicată prin publicare pe site în data de 21.07.2006;

- decizia de impunere nr. dec2/13.02.2006 a fost comunicată cu confirmare de primire în data de 27.02.2006.

Prin adresa nr. aaaa/3252/06.04.2017, Serviciul soluționare contestații 1 a solicitat organului fiscal următoarele:

- completarea referatului cu **precizări concrete și detaliate** privind **necomunicarea deciziilor de impunere** în condițiile legii invocate de doamna S în contestație (respectiv prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire);

- completarea referatului cu **precizări concrete și detaliate** privind **prescripția obligațiilor** fiscale invocată de doamna S în contestație;

- completarea referatului cu precizări concrete și detaliate privind modul în care a pus în executare Sentința civilă nr. qqq/2014 emisă de Judecătoria Sectorului 1 București, definitivă potrivit Hotărârii qqq/2014, pronunțată cu privire la contestația la executare

formulată de doamna **Stînga Ecaterina** împotriva Somației nr. ssss/10.09.2013 și a Titlului executoriu nr. tttt/10.09.2013 **emise în legătură inclusiv cu deciziile de impunere prin care s-au individualizat debitele asupra cărora s-au calculat accesoriile contestate**, instanța a dispus admiterea contestației la executare și anularea actelor atacate, reținând în cuprinsul sentinței următoarele:

“Niciuna dintre deciziile de impunere în baza cărora au fost emise actele de executare - somatii și titluri executorii, nu a fost comunicată contestatarea în mod legal. Astfel, intimata a arătat că deciziile de impunere au fost comunicate, iar instanța reține că aceasta s-a realizat prin publicitate (...). Aceasta modalitate de comunicare este nelegală. (...)

In cauza, intimata (Administrația sector 1 a Finanțelor Publice) nu a făcut dovada că a încercat comunicarea deciziilor de impunere la domiciliu, procedând în mod direct la afisarea unui anunt colectiv.”

Simpla precizare în referatul cauzei precum că deciziile au fost comunicate nu este de natura să mențină obligațiile de plată, respectiv accesoriile acestor obligații, în condițiile în care nu sunt anexate dovezile pe care se sprijină afirmația de comunicare conform prevederilor legale.

Astfel, Serviciul soluționare contestații a solicitat Administrației sector 1 a Finanțelor Publice să ia toate măsurile necesare în vederea stabilirii corecte a situației fiscale a contribuabilei ținând cont de faptul că **debitele nu sunt comunicate în mod legal**, că nu există dovada întreruperii termenului de prescripție de a stabili accesorii și **să transmită situația corectată** în funcție de **cele solicitate/prezentate** și de **limitele prevăzute de lege**.

Până la data emiterii prezentei decizii, organul fiscal nu a dat curs solicitărilor întreprinse de Serviciul Soluționare Contestații 1.

În speță, prin Deciziile referitoare la obligațiile accesorii contestate au fost calculate accesorii care au avut la bază în parte aceleași titluri de creanță pentru care au fost calculate accesoriile contestate și soluționate prin Decizia nr. 27/2016 și Decizia nr. 40/2017 emise de Serviciul soluționare contestații din cadrul DGRFP București și prin care s-a dispus desființarea actelor atacate, urmând ca organul fiscal să procedeze la reanalizarea situației fiscale a contribuabilei ținând cont de prevederile legale în vigoare pentru a determina în mod corect situația fiscală a contribuabilei, de motivațiile acesteia în cadrul contestației inclusiv cele ce vizează prescripția, de dispozițiile legale vizând calculul dobânzilor de întârziere în funcție de data comunicării în conformitate cu dispozițiile legale a deciziilor de impunere, precum și de cele reținute prin prezenta, exercitându-și rolul activ în vederea stabilirii corecte a obligațiilor fiscale datorate.

Pentru a pronunța această soluție Serviciul soluționare contestații 2 din cadrul DGRFPB a reținut în considerentele Deciziei nr. 27/21.01.2016 următoarele:

- organul fiscal nu face dovada îndeplinirii procedurii de comunicare pentru deciziile de impunere care au stat la baza emiterii deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii contestate;

- în lipsa documentelor care să facă dovada comunicării deciziilor de impunere prin care s-au stabilit debitele care au generat calculul accesoriilor contestate nu se poate stabili scadența obligațiilor fiscale principale și pe cale de consecință a legalității calculului obligațiilor fiscale accesorii.

În lumina acestor considerente, organul de soluționare a contestației a dispus prin dispozitivul deciziei nr. 27/21.01.2016 desființarea actului atacat, urmând ca Administrația sector 1 a Finanțelor Publice să procedeze la o nouă verificare, în conformitate cu

prevederile legale în vigoare și cu reținerile din prezenta decizie, în vederea stabilirii situației de fapt fiscale a contribuabilei.

Mai mult, prin Sentința civilă nr. qq/2014 emisă de Judecătoria Sectorului 1 București, definitivă potrivit Hotărârii qq/2014, pronunțată cu privire la contestația la executare formulată de doamna S împotriva Somației nr. ssss/10.09.2013 și a Titlului executoriu nr. tttt/10.09.2013 emise în legătură inclusiv cu deciziile de impunere prin care s-au individualizat debitele asupra cărora s-au calculat accesoriile contestate, instanța a dispus admiterea contestației la executare și anularea actelor atacate, reținând în cuprinsul sentinței următoarele:

“Niciuna dintre deciziile de impunere în baza cărora au fost emise actele de executare - somatii și titluri executorii, nu a fost comunicată contestatarii în mod legal. Astfel, intimata a aratat ca deciziile de impunere au fost comunicate, iar instanța reține ca aceasta s-a realizat prin publicitate (...). Aceasta modalitate de comunicare este nelegală. (...)

In cauza, intimata (Administrația sector 1 a Finanțelor Publice) nu a făcut dovada ca a încercat comunicarea deciziilor de impunere la domiciliu, procedând în mod direct la afisarea unui anunt colectiv.”

În speță devin incidente prevederile art.7 alin.(2) și art.113 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, din interpretarea cărora se reține că:

- în vederea stabilirii corecte a obligațiilor fiscale, organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilei/plătitoarei. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte;

- organul fiscal, pentru stabilirea stării de fapt, trebuie să verifice **legalitatea și conformitatea îndeplinirii procedurii de comunicare, respectiv plicurile retur, anuntul individual/colectiv și/sau procesele verbale de îndeplinirea procedurilor de comunicare a deciziilor de impunere.**

Astfel, **se reține ca necesară stabilirea cu claritate a situației de fapt în vederea determinării corecte a situației fiscale a contribuabilei** de către organul fiscal de administrare, prin exercitarea rolului său activ, pe baza tuturor informațiilor și documentelor pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Având în vedere cele mai sus prezentate, rezulta că, Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit în sarcina contribuabilei accesorii în sumă de x lei, în condițiile în care nu poate face dovada comunicării deciziilor de impunere prin care s-au individualizat debitele asupra cărora au fost calculate accesoriile contestate.

Ținând cont de cele mai sus prezentate, de dispozițiile imperative ale legii, de faptul că organul fiscal nu a transmis dovezile privind respectarea procedurii de comunicare, **ținând cont că unele decizii de impunere au fost comunicate prin publicitate fără să se facă dovada că s-a încercat comunicarea deciziilor de impunere prin poștă**, de faptul că organul fiscal nu a dat curs dispozițiilor cuprinse prin Decizia nr. 27/2016 și prin Decizia 40/2017, organul de soluționare contestații este în imposibilitatea de a se pronunța asupra accesoriilor calculate de organul fiscal, motiv pentru care se impune anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016 prin care au fost calculate accesorii în suma totală de x lei.

În consecință, față de cele prezentate mai sus, se va admite contestația contribuabilei S pentru suma de x lei, reprezentând accesorii, și pe cale de consecință, se va anula Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016, emisă de Administrația sector 1 a Finanțelor Publice.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 7, art. 43, art.44, art.45, art. 86, art. 91, art. 92, art.111, art. 119, art.120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004, art. 82, art. 84 și art. 86 din Codul fiscal, precum și a prevederilor art. 276 și 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Admite contestația formulată de **doamna S** și anulează Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/31.12.2016 emisă de Administrația sector 1 a Finanțelor Publice, prin care s-au stabilit obligațiile de plată accesorii aferente impozitului pe venit din cedarea folosinței bunurilor, diferențelor de impozit de regularizat și CASS în sumă totală de x lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.